Píseň s ponaučením - Nezmaři

```
  E                      A           E
1. Životem mým mi osud na čas zamíchal
       A            H           E
   a jako voda v písku zmizely mé plány
                             A           E
   teď už vím dobře, že čas stejně běží dál
              A            H
   když z jedné duše ve dvou tělech
         E
   jsou jen známí.

2. Pryč je i knížka, do níž začali jste psát
   příběhy co jste chtěli číst až přijde stáří
   a její listy odnes hořký vodopád
   ten který na čas odplavil i úsměv z tváří.

            A         G#mi          F#mi
R: Já chodil po bytě a bral jsem do rukou
           H                            E
   pár věcí, ze kterých už zmizel otisk dlaní
             A          G#mi     F#mi
   těch dlaní, které kdysi byly zárukou,
           D            H           E
   že se jen těžko najde něco, co mě zraní.

3. Někdy se přihodí, že člověk nevidí
   věci co když je pozdě, jasné se mu zdají
   časem se přistihne, jak vlastně závidí
   těm kteří navzájem svou poctivou hru hrají.

4. Tak jsi se zvolna měnil, jak šel život dál
   v hlavě si rovnal dosud nepoznané věci
   ta změna, co jsi ve své duši prodělal
   jako když z těsta chleba upeče se v peci.

R:Já chodil po bytě ...

5. Čas, to je staletími vyzkoušený lék
   vyhojí rány, i když jizvy pořád straší
   a je to přesně jak už někdo moudrý řek´
   v přísloví s horkou, čerstvě uvařenou kaší.

6. Svět se však neskládá jen z trnitého hloží
   zase je líp a kolem vane čerstvý vzduch
   a láska to je přece záležitost boží
   tak všechny reklamace vyřizuje Bůh.
```